

Генерална скупштина

Дистрибуција: Генерална
23. јануар 2014.

Шездесет осма сједница
Тачка дневног реда 69 (b)

Резолуција усвојена од стране Генералне скупштине

18. децембра 2013. године

[након извјештаја Трећег Комитета (A/68/456/Add.2)]

68/171. Националне институције за промоцију и заштиту људских права

Генерална скупштина

Позивајући се на своје претходне резолуције о националним институцијама за промоцију и заштиту људских права, од којих је најновија резолуција 66/169 од 19. децембра 2011. године, и резолуције Комисије за људска права и Вијећа за људска права у вези националних институција и њихове улоге у промоцији и заштити људских права, од којих су најновије резолуције Вијећа 20/14 од 5 јула 2012 године и 23/17 од 13 јуна 2013 године,

Поздрављајући рапидни пораст интереса широм свијета у стварању и јачању независних, плуралистичких националних институција за промоцију и заштиту људских права,

Позивајући се на начела која се односе на статус националних институција за промоцију и заштиту људских права (Паришки принципи), и поздрављајући двадесету годишњицу усвајања Принципа,

Потврђујући важну улогу коју такве националне институције играју и које ће наставити да игра у промоцији и заштити људских права и темељних слобода, у јачању учешћа и владавине права, као и у развоју и јачању јавне свијести о тим правима и слободама,

Позивајући се на своје резолуцију 67/163 од 20 децембра 2012 године о улози омбудсмана, медијатора и других националних институција за људска права у промоцији и заштити људских права,

Препознајући важну улогу Уједињених нација, посебно Уреда високог комесара Уједињених нација за људска права, у пружању помоћи развоју независних и ефикасних националних институција за људска права, руковођених Паришким принципима, и такођер, у том смислу, увиђајући потенцијал за оснажену и комплементарну сарадњу између Уједињених нација, Међународног координативног комитета националних институција за промоцију и заштиту људских права (ИСС) и националних институција за промоцију и заштиту људских права,

Позивајући се на Бечку декларацију и Програм акције које је усвојила Свјетска конференција о људским правима 25 јуна 1993 године, и која је потврдила важну и конструктивну улогу националних институција за људска права, посебно у њиховом савјетодавном својству надлежним органима и њиховој улози у спречавању и отклањању кршења људских права, у ширењу информација о људским правима и у образовању о људским правима,

Потврђујући да су сва људска права универзална, недјељива, међусобно повезана, међусобно зависна и међусобно се допуњују, те да сва људска права морају бити третирана на поштен и једнак начин, на истој основи и са истим нагласком,

Имајући у виду значај националних и регионалних посебности и разне историјске, културне и вјерске позадине, и да све државе, без обзира на њихове политичке, економске и културне системе, имају дужност да промовирају и штите сва људска права и темељне слободе,

Позивајући се на програм дјеловања усвојен од стране националних институција за промоцију и заштиту људских права на свом састанку одржаном у Бечу у јуну 1993 године у току Свјетске конференције о људским правима, на којој је препоручено да активности и програми Уједињених нација треба да буду ојачани да би испунили захтјеве за помоћ од стране држава које желе да успоставе или ојачају своје националне институције за промоцију и заштиту људских права,

Узимајући у обзир са захвалношћу извјештаје Генералног секретара о националним институцијама за промоцију и заштиту људских права и о процесу који тренутно користи Међународни Координациони Комитет националних институција за промоцију и заштиту људских права за акредитацију националних институција у складу са Паришким принципима,

Поздрављајући јачање у свим регијама регионалну сарадњу између националних институција за људска права, и напомињући са захвалношћу континуирани рад Мреже афричких институција за људска права, Мреже националних институција за промоцију и заштиту људских права у Америци, на Азијско-Пацифичком Форуму националних институција за људска права и Европске групе националних институција за људска права,

1. *Узима у обзир са захвалношћу* извјештај Генералног секретара и закључаке садржане у њему;

2. *Потврђује* важност развоја дјелотворних, независних и плуралистичких националних институција за промоцију и заштиту људских права, у складу са Паришким принципима;

3. *Признаје* улогу независних националних институција за промоцију и заштиту људских права у заједничком раду са владама како би се осигурало потпуно поштивање људских права на националној разини, укључујући и доприносећи праћењу акције, према потреби, резултата препорука међународних механизма за заштиту људских права;

4. *Поздравља* све важнију улогу националних институција за промоцију и заштиту људских права у подршци сурадњи између својих влада и Уједињених нација у промоцији и заштити људских права;

5. *Наглашава* вриједности националних институција за људска права, основаних и активних у складу са Паришким принципима, у континуираном праћењу постојећег законодавства и досљедном информирању државе о утицају тих закона на активности бранитеља људских права, укључујући и

издавање релевантних и конкретних препорука;

6. *Признаје* улогу коју националне институције за људска права могу играти у превенцији и рјешавању случајева репресалија као дијела подршке сурадњи између њихових влада и Уједињених нација у промицању људских права, укључујући и доприносећи праћењу акције из препорука издатих од стране међународних механизма за људска права;

7. *Такођер признаје* да, у складу са Бечка декларацијом и Програмом дјеловања, право је сваке државе да изабере оквир за националне институције које најбоље одговара њеним посебним потребама на националном нивоу у циљу промоције људских права у складу са међународним стандардима људских права;

8. *Охрабрује* државе чланице да успоставе ефикасне, независне и плуралистичке националне институције или, ако већ постоје, да их ојачају за промоцију и заштиту свих људских права и темељних слобода за све, као што је наведено у Бечкој декларацији и програму дјеловања;

9. *Поздравља* све већи број држава које успостављају или разматрају оснивање националних институција за промоцију и заштиту људских права, а посебно поздравља све већи број држава које су прихватиле препоруке за оснивање националне институције у складу са Паришким принципима кроз универзалне периодичне прегледе и, гдје је релевантно, уговорна тијела и механизме за посебне поступке;

10. *Подстиче* националне институције за промоцију и заштиту људских права основаних од стране државе чланице да наставе да играју активну улогу у превенцији и борби против свих кршења људских права набројаних у Бечкој декларацији и програму акције и релевантним међународним инструментима;

11. *Потврђује* да националне институције за људска права и њихови чланови и особље не би требало да буду суочени с било каквим обликом репресије или застрашивања, укључујући и политички притисак, физичко застрашивање, узнемиравање или неоправдано ограничење буџета, као резултат активности предузетих у складу са својим мандатима, укључујући заступање појединачних случајева или извјештавања о озбиљним или систематским кршењима у својим земљама;

12. *Такођер признаје* улогу националних институција за промоцију и заштиту људских права у Вијећу за људска права, укључујући и универзални механизам периодичних прегледа, у припреми и праћењу, и посебним процедурама, као и са уговорним тијелима људских права, у складу с резолуцијама Вијећа 5/1 и 5/2 од 18 јуна 2007 године и резолуцијом Комисије за људска права 2005/74 од 20 априла 2005 године;

13. *Поздравља* јачање могућности за националне институције за људска права у складу са Паришким принципима да допринесе раду Вијећа за људска права, као што је прописано у завршном прегледу документа Вијећа у прилогу резолуције Вијећа 16/21 од 25 марта 2011 године којег је усвојила Генерална скупштина у својој резолуцији 65/281 од 17 јуна 2011 године, и охрабрује националне институције за људска права да користе ове партиципативне могућности;

14. *Такођер поздравља* допринос националних институција за људска права у складу са Паришким принципима у раду Уједињених нација, укључујући и Комисију о статусу жена, Конференцију држава потписница Конвенције о правима особа с инвалидитетом, Отворену Радна групу о старењу и текући међувладин процес Генералне скупштине на јачању и унапређењу дјелотворног функционирање система уговорних тијела људских права;

15. *Потиче* националне институције за људска права у складу са Паришким принципима да наставе да учествују и да допринесу вијећању о свим релевантним механизмима Уједињених нација и процеса у складу са својим мандатима, укључујући и разговоре о развоју агенде за период након 2015 године.

16. *Тражи* од Генералног секретара да се фокусира у свом сљедећем извјештају Генералној скупштини о тренутном учешћу националних институција за људска права у складу са Паришким принципима у раду Скупштине и повезаним процесима, с циљем да се истражи изводљивости омогућавања националним институцијама за људска права у складу са Паришким принципима да самостално учествују у релевантним УН механизмима и процесима у складу са својим мандатима и засновано на пракси и аранжманима договореним у резолуцији Скупштине 60/251 од 15 марта 2006 године, резолуцијама Вијећа за људска права 5/1 и 5/2 од 18 јуна 2007 године и 16/21 од 25 марта 2011 године и резолуцији Комисије за људска права 2005/74 од 20 априла 2005 године, истовремено осигуравајући њихов најефикаснији допринос;

17. *Наглашава* важност финансијске и административне независност и стабилност националних институција за људска права за промоцију и заштиту људских права, и истиче са задовољством напоре оних држава које су дале својим националним институцијама више аутономије и независности, укључујући и дајући им истражну улогу или јачајући такву улогу, и охрабрује друге владе да размотре подузимање сличних корака;

18. *Позива* генералног секретара да настави да даје висок приоритет захтјевима из земаља чланица за помоћ у оснивању и јачању националних институција за људска права;

19. *Наглашава* важност аутономије и независности институција омбудсмана, подстиче повећање сурадње између националних институција за људска права и регионалних и међународних удружења омбудсмана, али и охрабрује институције омбудсмана да активно користе стандарде наведене у међународним инструментима и Паришким принципима како би ојачали своју независност и повећали своју способност да дјелују као национални механизми за заштиту људских права;

20. *Похваљује* високи приоритет од стране Уреда високог комесара Уједињених нација за људска права да ради на националним институцијама за људска права, охрабрује Високог комесара УН-а за људска права, с обзиром на проширене активности које се односе на националне институције, да осигура да се сачине одговарајући аранжмани и буду додјељена буџетска средства како би се наставиле и даље прошириле активности за подршку националних институција, и позива владе да дају свој допринос кроз додатна добровољна средства за ту сврху;

21. *Охрабрује* све механизме Уједињених нација за људска права као и агенције, фондове и програме за рад у оквиру својих мандата са државама чланицама и националним институцијама за промоцију и заштити људских права у односу на, између осталог, пројекте у области доброг управљања и владавине закона, и у том смислу поздравља напоре које подузима Високи комесар да развије партнерство у подршци националних институција, укључујући и трипартитно партнерство између Програма за Развој Уједињених Нација, Уреда високог комесара и Међународног Координационог Комитета националних институција за промоцију и заштиту људских права;

22. *Поздравља* важну улогу Међународног координационог комитета, у блиској сурадњи с Уредом високог комесара, у пружању помоћи владама, када се тражи, за успостављање и јачање националних институција за људска права у складу са Паришким принципима, у процјени усклађености националних

институција за људска права са Паришким принципима и у пружању техничке помоћи за јачање националних институција људских права, на захтјев, с циљем побољшања њихове усклађености са Паришким принципима, те позива државе чланице и друге актере, укључујући и агенције Уједињених нација, да прате препоруке Пододбора за акредитације Међународног координацијског комитета, с циљем омогућавања националним институцијама за људска права да у потпуности буду у складу са Паришким принципима и у закону и у пракси;

23. *Охрабрује* националне институције, укључујући и омбудсмана и институције медијатора, да траже статус акредитације кроз Међународни координацијског комитет;

24. *Охрабрује* све земље чланице да подзму одговарајуће кораке да промовишу размјену информација и искустава о оснивању и ефикасном раду националних институција за људска права и за подршку раду Међународног координацијског комитета и своје регионалне координацијске мреже у том смислу, укључујући и подршку за релевантне програме техничке помоћи Уреда Високог комесара;

25. *Тражи* од Генералног секретара да настави да пружа помоћ неопходну за одржавање међународних и регионалних састанака националних институција, укључујући састанке Међународног Координационог Комитета, у сурадњи с Уредом Високог комесара;

26. *Такођер тражи* од генералног секретара да на седамдесетој сједници Генералној скупштини поднесе извјештај о provedби ове резолуције.

70. пленарна сједница
18. децембар 2013.